

Sygn. akt III CZ 23/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi uczestnika B.C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca [...] /15, wydanego w sprawie z wniosku T.C.

przy uczestnictwie K.K., M.S., W.L., B.S., B.C. i K.C.

o zmianę prawomocnego postanowienia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lipca 2018 r.,

zażalenia uczestnika B.C.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 lutego 2018 r., sygn. akt II WSC [...] /17,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

B.C. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2016 r., zmieniającego - na podstawie art. 523 k.p.c. - prawomocne postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 kwietnia 2009 r. w zakresie oddalającym apelację T.C. od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 grudnia 2008 r. oddalającego wniosek T.C. o nabycie prawa własności objętych wnioskiem nieruchomości przez zasiedzenie.

W skardze B.C. - określając wartość jej przedmiotu na kwotę 5 000 zł - wniósł o zwolnienie go od opłaty sądowej od skargi. Wniosek ten został oddalony postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 stycznia 2018 r., doręczonym pełnomocnikowi zawodowemu skarżącego w dniu 22 stycznia 2018 r. W terminie tygodniowym pełnomocnik skarżącego nie uiścił opłaty, lecz wniósł zażalenie na wskazane postanowienie z dnia 9 stycznia 2018 r., odrzucone następnie jako niedopuszczalne postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 9 lutego 2018 r.

Postanowieniem z dnia z dnia 12 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę B.C. z powodu jej nieopłacenia. Sąd podniósł także, że skarżący nie wykazał, że wzruszenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2016 r. w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W zażaleniu na to postanowienie B.C., zarzucając brak podstaw faktycznych i prawnych do odrzucenia skargi, wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia orzekającego co do istoty sprawy kończącego postępowanie nieprocesowe w sprawie (art. 519² k.p.c.) jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego stronie dochodzenie roszczeń odszkodowawczych od Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej. Wniesiona przez B.C. skarga nie została opłacona, zgodnie z art. 112 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U.

2018 r., poz. 300), stąd zasadnie została odrzucona na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. Ponadto należy podnieść, że z uwagi na charakter tego środka prawnego oraz jego funkcję, wszystkie wymagania wymienione w art. 424⁵ § 1 w zw. art. 13 § 2 k.p.c. (konstrukcyjne) powinny być przytoczone samodzielnie, niezależnie od innych, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Realizacja wymagania wskazanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. polega na przeprowadzeniu wyводу prawnego, z którego wynika, że ani skarga kasacyjna, ani skarga o wznowienie postępowania nie są w konkretnej sprawie dopuszczalne oraz że wzruszenie orzeczenia nie może nastąpić także w drodze innych środków procesowych. Tego wymagania skarga nie spełnia. W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

aj

ał